Festivitats - Sant Pere i Sant Pau

Ac 12,1-11
2 Tm 4,6-8.17-18
Mt 16,13-19

Homilia per al 29 de juny, festivitat de Sant Pere i Sant Pau
D'atrapats a alliberats.
Celebrem al festa de dos homes, de carn i ossos, que es van trobar atrapats, bloquejats, empresonats, però que van saber portar-se, per la força de l'Esperit, i esdevenir homes lliures.
Pere, atrapat pels seu temperament barreja d'un buit entusiasme i d'una vergonyosa por.
Pau, obcecat pel fonamentalisme i fanatisme farisaic.
Pere, nega i abandona Jesús.
Pau, el persegueix perseguint els seus primers seguidors.
Pere, per la força de l'Esperit de la Pentecosta surt d'unes quatre parets, i proclama amb coratge Jesús ressuscitat. I el poruc Pere donarà la vida per Aquell, que un dia, sense tenir-ho massa interioritzat, va proclamar com el "Messies, el Fill de Déu viu".
Pau, en plena dedicació a perseguir cristians, la misteriosa llum de l'Esperit el fa caure i se li trasbalsa la missió.
Pere, se sent encoratjat per anunciar Jesús.
Pau, s'allibera del seu cec fanatisme, i se li obre un ampli mediterrani de diferent cultura per anunciar la bona nova de Jesús. I per ella passa per innombrables persecucions, presons i patiments fins a donar la seva vida, com ens ha dit ell mateix, després de "lluitar el noble combat i fer la seva cursa".
La força de l'Esperit.
Avui celebrem la festa dels dos sants apòstols, que juntament amb els altres deu, anaren creant diverses comunitats, que constituïren l'Església de Jesús. I la festa dels sants és la festa de la força de l'Esperit.
L'Esperit és el que ha mantingut l'Església viva als llarg dels temps, malgrat situacions de persecució o d'ambició de poder o d'afany de riquesa o de bloqueig pel tancament ideològic o per la força d'una "immutable" tradició.
L'Esperit no abandona l'Església. Tots sabem que hi ha hagut moments ben manifestos de la força d'aquest Esperit. Molts de nosaltres hem viscut els anys en què l'Esperit, per mitjà de sant Joan XXIII, va promoure el Concili Vaticà II; i ara també estem vivint un moment de renovació de l'Església, per mitjà del papa Francesc.
L'Esperit segueix ben viu en l'Església, la mateixa Església de Pere i Pau.
Però el mateix Esperit, que és ben viu a l'Església en els moments de renovació, el mateix Esperit que va obrar el canvi en aquells dos grans personatges, Pere i Pau, també vol ser ben viu, i ho és, en cada un de nosaltres. El que cal és escoltar-lo i deixar-lo actuar, perquè vagi renovant la nostra vida.
Si creiem en l'Esperit, no podem mai donar-nos, ni jo ni els altres, per programats, ni per previstos, ni incapaços de canvi..i ni de bon tros, en les pitjors situacions en les que ens puguem trobar, no podem donar-nos per perduts. Aquell àngel del llibre dels Fets, que hem contemplat a la primera lectura i que, va dir a Pere empresonat: "Cenyeix-te i posa't les sandàlies".
Avui l'Esperit ens ho diu a cada u de nosaltres: "Estigues amatent i no t'aturis!"

ETIQUETES
ESGLÉSIA ESPERIT CANVI LLIBERTAT PRESOS